

N°. 46. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

12te Møde.

Tredagen d. 15. April.

(Forts.).

Grundtvig (fortsat): Endelig har jo ogsaa Historien lært mig, at de russiske Keisere ere meget dødelige Mennesker, saa at intet Folk kan bygge selv paa den Udelmodigstes Liv, og desuden kan jeg ikke være blind for, at 2 russiske Keiseres Død har bidraget mere til Danmarks Frelse end alle russiske Keiseres Liv (Munterhed). Naar jeg dog alligevel forsaavidt er enig med det ærede Ministerium, at de holsteen-gottorpiske Forordninger og Forbehold ikke ville findes nær saa farlige for Danmarks Rige, som det kan synes, og som mange tænkte, saa er det ene og alene, fordi jeg har den Tillid til det lille, men ælbgamle, feiglivede, ædle, fribaarne og i Farens Stund kjække danske Folk, hvoraf jeg selv er udsprunget, og hvis Hjerte jeg føler slaae høit i min Varm, og blandt hvis Tillidsmand jeg har den Ære at staae, — fordi, siger jeg, jeg har den Tillid til dette lille, kjække Folk, at det vil herester som hidtil staae fast mod alle holsteen-gottorpiske Forordninger og Forbehold, og at derfor ogsaa vi som dette Folks Tillidsmand ville staae fast mod dem, staae ligesaa fast som den danske Ungdom stod dem imod, da Kuglerne faldt og Kæmperne sank, men hvor de Danske vandt (Hør! Hør! Bravo!). Ja, det er min Tillid, vistnok ikke fordi jeg troer, at dette Folk kan gjøre Underværker, men fordi jeg troer, og fordi jeg seer, at det er den evige Stormagt, der saa utallige Gange og nu har fæstet det lille Danmark, og som jeg er vis paa, slaaer aldrig Haanden af os, saalange Fædrenes Ånd er over os og Fædrelandskjærlighed brænder i vort Bryst. See, derfor, og kun derfor, troer og

spaaer jeg, at dette lille danske Folk med sin Kronens og sit Fædrelands Frihed vil overleve ikke blot dette Ministerium, men alle holsteen-gottorpiske Forordninger og Forbehold (Hør! Hør!). Lange leve Nordens Ånd og Danmarks Lykke. (Bravo! Hør! Hør! Hysen.)

Formanden: Folkethingsmanden for Præstøe Amts 4de District har Ordet.

J. Petersen: Dersom jeg ikke ligesaa fuldt som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) var besjælet af dansk Sindelag, og tillige var værdiget en Plads som dansk Tillidsmand her i Salen, skulde jeg ikke være saa ubeskedent at udbede mig Ordet under en Sag som denne, da jeg tilfulde indseer, at Mange-formedest deres Stilling kunne have et klarere Overblik over denne Sag, men jeg føler mig tilskyndet til at udtale, hvad der efter min Overbevisning rører sig iblandt Mange og vist hos den langt overveiende Deel af Befolkningen, idetmindste i min Egn. Jeg skal ikke med den næstsidste Taler strides om, hvem der skal bære det store Ansvar her i Forsamlingen. Jeg er mig mit Ansvar bevidst og skal bestræbe mig for, at det ikke bliver mig til Besvær, endskjøndt jeg ikke raader over Fremtiden, og derfor det Æne saavel som det Andet kan blive til Uheld for Danmark; men naar jeg nu er kommen til den Beslutning at stemme imod nærværende Ændringsforslag og for Budskabets usorandrede Antagelse, da har jeg ikke alene selv nøie overveiet Sagen, men tillige efter grundig Overveielse taget Hensyn til flere høitærede Statsmands Udtalelser, og jeg finder mig endmere bestyrket i min Beslutning, da jeg, forend jeg blev hædret med denne Plads, bestemt udtalte mig i denne Retning, og desuagtet blev næsten eenstemmig valgt, hvorfor jeg har den